

Po názoru nss-u je označení přiměřeným, je-li takové, aby nevzbuzovalo u třetích osob mylné představy o právních a skutkových poměrech majitele živnosti. Oba závody st-lčiny jsou provozovány na základě téhož živn. oprávnění. Jde tu tedy o jedinou živnost, která jest jenom technicky rozdělena na dvě provozovny. — Nerozhodná jest okolnost, tvrzená ve stížnosti, že úřad zná i dívčí příjmení st-lky i společenskou zkratku jejího jména a ví, že jde o závody téže majitelky. Zevní označení není totiž určeno pro úřad, nýbrž má sloužiti k ochraně kupujícího obecenstva i soutěžících živnostníků.

Způsob, jakým st-lka označila svoje provozovny, nevylučuje však možnost, že někdo, kdo není blíže obeznámen s osobními poměry st-lky, bude uvedeným zevním označením sveden k mylnému domnění, že tu jde o závody dvou různých majitelů. Z toho důvodu nelze pokládati za přiměřená uvedená zevní označení provozoven st-lčiných, která se různí, když jedno z nich zní »Polly K.«, druhé pak »Leopoldine B., vereh. K.«, třeba ovšem obě tato označení označují touž osobu. Proto nemohl nss shledati, že by nař. rozhodnutí trpělo vytýkanou nezákonností. — — —

Č. 10.273.

P o š t a. — V o d n í p r á v o (S l o v e n s k o): * Podle § 128 zák. čl. XXIII:1885 nepřísluší vodoregulačním družstvům osvobození od poštovního pro korespondenci se sociálními pojišťovnami v záležitostech nemocenského pojištění jejich zaměstnanců.

(Nález ze dne 17. ledna 1933 č. 17.108/32.)

V ě c: Družstvo proti zátopám a vnútorným vodám na Dolnom Žitnom Ostrove a na Čilizu v Komárně proti ministerstvu pošt a telegrafů o osvobození korespondence od poštovního.

V ý r o k: S t í ž n o s t — — — s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Žádání družstva proti zátopám a vnútorným vodám na Dolnom Žitnom Ostrove a na Čilizu, aby bylo přiznáno jeho korespondenci s nemocenskými pojišťovnami ve věcech pojištění jeho zaměstnanců osvobození od poštovního, nevyhověl žal. úřad postupem stolic správních nař. rozhodnutím s odůvodněním, že podle § 128 zák. čl. XXIII:1885 jest všechna korespondence vodoregulačních společností osvobozena od poštovního, je-li opatřena úředním razítkem a na obálce poznámkou »v záležitosti regulace vody«. Korespondenci ve věcech nemocenského pojištění zaměstnanců vodních družstev nelze pokládati za korespondenci ve věci regulace vody a proto ji nelze označovati zmíněnou poznámkou. Jest tudíž poštovnímu podrobena.

O stížnosti nss uvažil: — — — — —

Předpis § 128 zák. čl. XXIII:1885 stanoví toto: »Veškerá korespondence vodoregulačních společenstev jest osvobozena od poštovního, je-li opatřena úředním razítkem a na obálce označením »v záležitostech vodoregu-

lačních». Není pochyby o tom, že zákon tímto předpisem nepropůjčil vodoregulačním družstvům osvobození jejich korespondence od poštovního bez ohledu na její obsah již za předpokladu, že formálně bude vyhověno podmínkám shora uvedeným, t. j. bude-li označena způsobem vyznačeným v podané normě, nýbrž, že osvobození to přiznal jen tehdy, bude-li korespondence ta předpisům cit. § 128 vyhovovati materiálně, t. j. půjde-li skutečně o korespondenci v záležitostech vodoprávních. Tak také vyložil cit. předpis § 128 žal. úřad a tak jej také chápe stížnost. Spor jest toliko o to, zdali za vodoregulační záležitost ve smyslu cit. § 128 lze považovati také nemocenské pojištění osob zaměstnaných vodoregulačním družstvem. Co cit. § 128 rozumí »vodoregulačními záležitostmi«, sám neuvádí a nutno proto hledati vymezení pojmu vyjádřeného těmito slovy na jiných místech zákona.

V té příčině sluší předem ukázati na § 68, uvádějící IV. oddíl zák. čl. XXIII:1885, jednající o vodních společenstvech. V předpisu tom jest uvedeno, že podle tohoto zák. mohou býti zřízeny vodní společnosti za účelem regulace vod, t. j. regulace řečiště, ochrany břehů, ochrany proti nebezpečí vodou a s tím spojeného odvádění vody a dále k cíli užívání vody, t. j. zavodňování, drenování, odvodňování, kolmaci, vysoušení bažin atd. Vodoprávní společenstva jsou podle dalšího obsahu zákona innundační ochranná společenstva, nebo společenstva regulační. V té příčině stanoví § 70 zák., že držitelé ostrovů nebo innundačního území, ohraničeného vodyprostými výšinami nebo tvořícího technicky jediný celek, jsou oprávněni utvořiti innundační ochranné družstvo. Pro účely regulace řečišť, nebo toku, pak pro ochranu břehů mohou utvořiti regulační společenstva majitelé samostatných pozemků tam, kde taková regulace nezpůsobí ani majitelům na druhé straně toků ani horním nebo dolním takovou škodu, které nemůže býti zabráněno stejným dílem. Taková společenstva mohou býti konstituována jen za zákonných předpokladů, uvedených v dalších ustanoveních zákona, a to zpravidla dobrovolně, ve veřejném zájmu však i nuceně (§ 82) a musí míti stanovy, jejichž podstatný obsah stanoví § 83 zák. Ve stanovách těch musí býti jmenovitě udán účel společenstva. Z těchto předpisů plyne, že vodoregulačními společenstvy jsou buď innundační ochranná společenstva nebo společenstva regulační, že tato společenstva mohou sledovati jen účely vytčené v § 70 a že musí svojí strukturou vyhovovati předpisům zákona.

Z toho se však dá vyvoditi také to, co sluší rozuměti vodoregulačními záležitostmi v ten smysl, že jsou jimi veškeré úkony a opatření, které jsou nutné k provedení a k dosažení účelů a cílů zákonem zamýšlených, tudíž záležitosti, které souvisejí se zákonnými a se statutárními úkoly společenstev tak, že bez jejich opatření nemohou tyto úkoly býti dosaženy. Mezi takovéto úkoly nelze však po názoru soudu zařaditi různé povinnosti uložené regulačním družstvům nikoliv jako takovým, nýbrž obecně jako podnikatelům a zaměstnavatelům jinými normami než zák. článkem XXIII:1885, pokud se ovšem jejich nezachovávání nepříčí povinností statutárním, nebo povinností uloženým družstvům tímto zákonem samotným.

Mezi obecné povinnosti shora uvedené sluší však zařaditi i povinnost nemocenského pojištění zaměstnanců pracujících na příslušném vodním díle a nelze proto záležitosti, související s plněním této povinnosti, považovati za záležitost vodoregulační. Je-li však tomu tak, pak nezakládá § 128 zák. čl. XXIII:1885 nárok takových družstev na osvobození od poštovního v záležitostech nemocenského pojištění jejich zaměstnanců, a založil-li žal. úřad nař. rozhodnutí na stejném právním názoru, neporušil zákon.

Č. 10.274.

Jazykové právo: O jazykové stránce korespondence mezi obcí českou a obcí německou.

(Nález ze dne 17. ledna 1933 č. 699.)

Prejudikatura: Boh. A 8070, 8072, 8073, 8074, 8076/29, 8475/30, 9810/32 a j.

Věc: Obec Š. proti zemskému úřadu v Brně o právo jazykové.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Městský úřad v K. požádal přípisem z 5. prosince 1928 obecní úřad v Š. o určitou zprávu o Františku D., který se v K. přihlásil k pobytu. Na stížnost městského úřadu v K. z 21. prosince 1928 u okresního úřadu v Novém Jičíně, že starosta obce Š. mu dopsal jazykem německým, vyslovil okresní úřad v Novém Jičíně výměrem z 10. července 1929 na základě §§ 2, 3, a 7 jaz. zák., že městský úřad v K. není povinen přijmouti a vyříditi německý přípis obecní rady v Š. St-lčina odvolání zemský úřad v Brně nař. rozhodnutím zamítl a rozhodl, že obec Š. byla povinna na základě čl. 78 odst. 2 vl. nař. č. 17/26 dopsati městu K. v jazyku státním.

O stížnosti obce Š., domáhající se zrušení tohoto rozhodnutí pro nezákonnost, uvážil nss toto:

Žal. úřad odůvodnil svůj výrok tím, že v soudním okrese k-ském není jazykové menšiny ve smyslu § 2 odst. 2 jaz. zák. a že proto město K. není oprávněno přijímati podání v jiném jazyku než ve státním. K vývodům st-lčina odvolání podotkl, že obcím nepřísluší primérní právo sebeurčení v ohledu jazykovém a že předpisem § 8 odst. 1 jaz. zák., na jehož základě byl vydán také čl. 78 jaz. nař., byla vláda zmocněna upravití užívání jazyků pro úřady samosprávné v celém jeho rozsahu, nikoliv tedy toliko v mezích § 3 jaz. zák.

Stížnost popírá platnost ustanovení čl. 78 odst. 2, o něž žal. úřad své rozhodnutí opřel, a pro své stanovisko hledá oporu nejprve v § 3 jaz. zák., tvrdíc, že podle ustanovení odst. 1 § 3 obce sice jsou povinny čsl. podání přijímati a vyřizovati, ale že nejsou povinny je vyřizovati v jazyku čsl., ježto zákon to nestanoví, nýbrž že vyřizování se má dít výhradně v jednacím jazyku, který si obec sama stanovila na základě sebeurčovacího jazykového práva, jež má podklad v ustanovení § 28, příp. 27 obec. zřiz. a jež je uznáno i v důvodové zprávě k § 3 jaz. zák., nikdy nebylo popíráno